

Parannus elämäksi Ap.t. 11:13-18

Kun juutalaiskristityt syyttivät Pietaria siitä, että hän oli mennyt pakana Corneliuksen kotiin, hän puolustautui mm seuraavaan tapaan:

13. *Cornelius kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt huoneessaan enkelin seisomassa. Enkeli oli sanonut hänelle: 'Lähetä miehiä Joppeen hakemaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.*

14. *Hän puhuu sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, sinä ja koko sinun perhekuntasi.'*

15. *Ja kun minä aloin puhua, Pyhä Henki tuli heidän päälleen niin kuin alussa meidänkin päällemme.*

16. *Silloin muistin, mitä Herra oli sanonut: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kas-*

tetaan Pyhässä Hengessä.'

17. *Jos siis Jumala antoi heille samanlaisen lahjan kuin meillekin, jotka uskoimme Herraan Jeesukseen Kristukseen, mikä minä olin voidakseni estää Jumalaa?"*

18. *Tämän kuultuaan he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Jumala on siis antanut pakanoillekin mielenmuutoksen, joka koituu elämäksi. (parannuksen elämäksi KR38) " ("Jumala on siis avannut pakanoillekin tien kääntymykseen ja elämään." KR92)*

Mitä parannus on?

Sana parannus (*metanoia*) tarkoittaa kääntymistä, mielen muutosta, suunnan muutosta ja elämän muutosta.

Mielen muutos alkaa aina siitä, että ihminen joutuu tunnustamaan olevansa väärässä. Hän on väärässä suhteessa Jumalaan, itse asiassa juoksemassa pakoon Jumalan luota omille teilleen. Siksi väärässä olonsa tunnustanut kääntyy parannuksessa Jumalan suuntaan. Parannus ei ole sitä, että ihminen kykenisi parantamaan itseään, tai muuttamaan itseään paremmaksi vaikka kuinka yrittäisi. Parannus on kääntymistä Vapahtajan ja Parantajan Herran Jeesuksen suuntaan pyytämään Häneltä anteeksiantamusta ja paranemista. Parannus vie Jumalan yhteyteen ja Jeesuksen elämä alkaa virrata ihmiseen niin, että Herran voimasta hän voi kääntyä myös niiden ihmisten puoleen, joille hän on kääntänyt selkänsä ja löytää uuden yhteyden heihin. Raamattu kuvaa tätä tapahtumasarjaa seuraavin sanoin puhuessaan ei-juutalaisista: "Jumala on antanut pakanoillekin parannuksen elämäksi.

Parannus on siis tapahtumasarja, jossa Jumala lähestyy ihmistä sanansa kautta puhuttelemalla hänen omaatuntoaan paljastamalla hänen syntinsä, Jumala käyttää siinä usein lakiaan, joka on ilmaistu kymmenessä käskyssä. Hän kysyy meiltäkin tänään: "Olenko minä sinulle tärkein elämässäsi? Iloitsetko levosta ja rukousyhteydestä kanssani? Millainen on suhteesi vanhempiesi ja esimiehiisi ja esivaltaan? Vihaatko jotakuta lähimmäistäsi? Haudotko himokkaita ajatuksia sydämässäsi? Puhutko muista pahaa? Täyttääkö sydämesi ahneus ja kateus?"

Jos ihminen suostuu tunnustamaan tosiasiat, hänessä herää katumus. Katumus ei kuitenkaan ole sama asia kuin parannus. Jeesuksen pettänyt Juudas Iskariot katui samoin Jeesuksen kieltänyt Pietari. Mutta Juudas ei tehnyt parannusta, koska hänen katumuksensa suuntautui häneen itseensä ja rikostovereihinsa päin. Sen sijaan Pietari teki parannuksen, koska hän katui Jeesukseen päin. Aitoon parannuk-

seen sisältyy siis aina usko, sillä kääntyminen Jeesuksen puoleen ja armon anominen on uskoa.

Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, mikä koituu pelastukseksi, ja jota kukaan ei kadu. Maailman murhe taas tuottaa kuoleman. (1.Kor 7:10)

Moni ihminen tekee niin sanotun hätäparannuksen eli huutaa avuksi Jumalaa, kun joutuu esim. hengenvaaraan tai muuhun toivottoman tuntuiseen tilanteeseen. Silloin hän saattaa tehdä erilaisia lupauksia Jumalalle. Usein tilanteesta selvittyään hän saattaa kuitenkin perua lupauksensa. Joskus Jumala saattaa kuitenkin myöhemmin ottaa tällaisen ihmisen kiinni lupauksistaan ja taivuttaa hänet aitoon parannukseen.

Miksi ihmisen tulee tehdä parannus?

Parannuksessa on viime kädessä kysymys totuuden suostumisesta Jumalan ja sitten myös ihmisten edessä. Jumala on valo ja rakkaus – ja nämä kaksi ominaisuutta eivät ole ristiriidassa toistensa kanssa. Vain valoon taipuva, totuuden kohtaava voi päästä osalliseksi Jumalan rakkauden anteeksiantavasta voimasta ja elämästä.

Parannusta voi tietyssä merkityksessä verrata lääkärin tekemän taudinmäärityksen hyväksyntään. Vasta sairautensa vakavuuden tunnustava, suostuu hoitoihin, jotka voivat hänet parantaa.

Kuinka parannuksen tekeminen tapahtuu?

Perinteisin ilmaisu on se tapahtuu siten, että ihminen tunnustaa Jumalan sanan totuuden edessä sekä oman sydämensä pahuuden että tekemänsä pahat teot, pahat ajatukset ja sanat sekä laiminlyöntinsä, antaa niille niiden oikean nimen ja sitten kääntyy rukouksessa Jeesuksen puoleen ja pyytää kaikkea syntiä ja syntisyyttä anteeksi sillä perusteella, että Jeesus on hänen syntiensä rangaistuksen jo Golgatan ristillä kärsinyt. Näin tehdessään ihminen irtisanoutuu synneistään, vaikka hän hyvin tietää, että omalla voimallaan hän ei kykene synnin tekemisestä luopumaan. Parannus on siis kokonaisvaltainen EI omalle syntisyydelle ja kokonaisvaltainen KYLLÄ Jumalan totuudelle ja armolle. Näin ihminen avaa sydämensä Jumalan suuntaan, ja Herra itse lahjoittaa hänelle anteeksiantamuksen ja uuden voiman elää myönteisesti Jumalan totuuden mukaan ja iloita tästä uudesta elämästä Jumalan yhteydessä.

Mistä on tehtävä parannus?

Tässä yhteydessä ehkä kannattaa kertoa esimerkki eräästä japanilaisesta miehestä, jonka nimi on Hirokazu Matsuoka. Hän on entinen buddhalainen munkki, mutta tehdessään väitöskirjaa Korean buddhalaisuudesta Soulissa hän ensi kertaa elämässään törmäsi kristittyihin, jotka pyysivät häntä opiskelemaan Raamattua. Hän innostui asiasta, koska hänen mielestään buddhalaisen munkinkin tulisi kerran elämässään lukea Raamattu läpi.

Tässä pienehkössä korealaisessa seurakunnassa Raamatun opiskelu tapahtui perusteellisena ryhmätyönä. Ensin kukin sai kotonaan tutkittavaksi tekstin kysymysten valossa, sitten pareittain ja ryhmässä käytiin teksti läpi ja lopuksi vielä kukin kirjoitti yhteenvedon kunkin kerran opinnoistaan ja luki sen seuraavassa kokoontumisessa. Hirokazu oli tottunut järjestelmälliseen ja syvälliseen opiskeluun nautti Raa-

matun tutkimisesta. Hän iloitsi myös uusista kristityistä ystävistä, jotka osoittivat hänelle monenlaista ystävällisyyttä.

Mutta lopulta hän törmäsi seinää vastaan. Kukaan Raamatun lukija ei voi välttää sitä, että Raamattu väittää häntä syntiseksi ja vaatii ihmistä tekemään parannuksen. Mutta koko pienen elämänsä buddhalaista moraalista tiukasti noudattaneena Hirokazun on aivan mahdotonta hyväksyä sitä, että hän muka olisi syntinen ihminen. Niinpä hän päätti ilmoittaa hänen henkilökohtaiselle avustajalleen, seurakunnan nuorisotyön vetäjälle, että hänen olisi pakko jättää Raamatun opiskelu tästä syystä.

Vielä kerran hän kuitenkin päätti osallistua opiskeluryhmään ja aiheena oli Jeesuksen sanat: "Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumiin!" Mutta kun tehtävänä oli kirjoittaa parannuksen tekijän rukous, siitä ei tahtonut tulla yhtään mitään. "Eihän hän ollut mikään syntinen! Miten hän olisi voinut kirjoittaa parannuksen tekijän rukouksen?" Useita tunteja hän istui tyhjän paperin edessä. Meni nukkumaan ja jatkoi yritystä varhain sunnuntaiaamuna yhtä huonolla menestyksellä. Lopulta vähän ennen kuin heidän piti lähteä kirkolle, hänelle välähti. Voisihan hän yrittää kirjoittaa rukouksen kuvittelemalla millaisen sen pitäisi olla, jos hän olisi sattunut olemaan syntinen. Kynä alkoi lentää: **"Jumala, olen tähän asti elänyt piittaamatta Sinusta mitään.** Anna anteeksi. Olen syntinen enkä ansaitse tulla armahdetuksi, mutta ole minulle armollinen..." Koko paperi täyttyi tekstillä ja hän huokasi helpottuneena.

Raamatun opiskelu alkoi jumalanpalveluksen jälkeen ja tuli hänen vuoronsa lukea yhteenveto. Mutta kun hän alkoi lukea kirjoittamaansa rukousta, tapahtui ihme. Kyyneleet alkoivat valua vuolaina hänen silmistään ja töin ja tuskin hän kykeni pysymään pystyssä sydämensä murtumiselta. Kun rukous loppui, hänen sydämensä täytti sanoinkuvaamaton rauha ja ilo. Siinä hetkessä pyyhkäistiin pois hänen sydämensä ahdistava kysymys siitä, miksi elämä on niin tyhjää ja merkityksetöntä. Hänen sisimpänsä täytti vahva varmuus siitä, että Jumala elää. Jeesus on Totuus. Hän on Jeesuksen oma, ja Jeesus johtaa hänen elämäänsä. Jeesus itse on vastaus elämän tarkoitukseen.

Kenelle on tehtävä parannus?

Parannuksessa on siis ennen kaikkea kysymys suhteesta Jeesukseen Kristukseen. Ensisijainen kysymys ei ole mitä olen rikkonut, vaan ketä vastaan olen rikkonut ja siksi on käännyttävä ennen kaikkea Herran puoleen, mutta sitten myös niiden ihmisten suuntaan, joita vastaan on rikkonut.

Miksi parannusjulistus on käymässä harvinaiseksi?

Luonnostaan ihminen on äärimmäisen ylpeä olento. Muiden pahuuden näkemisessä ja syyttämisessä olemme mestareita, mutta omien syntien tunnustaminen vaatii aimo annoksen nöyryyttä. Itse asiassa ihminen pakenee totuutta itsestään niin kauan kuin se on mahdollista. Jumalan täytyy usein aika kovalla kädellä tarttua elämäämme, ennen kuin tunnustamme tosiasiat itsestämme. Ihminen saattaa kyllä inhota syntien ikäviä seurauksia ja saattaa tehdä "krapulassa" olevan parannusta kohtalaisen helposti, mutta itse synnistä hän ei hevin halua luopua. Ihmisen surkeus on siinä, että hän rakastaa syntiään. Usein Jumalan kiinni ottamakin, joka siis tajuaa olevansa Jumalan puhuttelussa, pelkää ihmisten sanomisia ja omaa kunniaansa eli häpeään joutumista niin, että siirtää parannuksen teon tulevaisuuteen. Mutta Jumalan kutsu kuuluu aina: "Tänään on pelastuksen päivä, älä siis paaduta

sydäntäsi!” Meillä ei ole mitään takeita siitä, että tulevaisuudessa parannuksen teko olisi yhtään helpompaa kuin tänäänkään.

Parannuksesta puhuminen on ihmisille vastenmielistä kuultavaa, mutta toisaalta synnin seuraukset tuntuvat sitäkin kipeämmin ajassamme. Jotta ihmisten olisi muka helpompi ottaa kristillinen sanoma on luovuttu paljossa käyttämässä niin kielteistä ilmaisua kuin synti. Sen sijaan muotiin on tullut sellaiset ilmaisut kuin särkyneisyys tai rikkinäisyys, jotka ovat enemmänkin synnin seurausta kuin itse syntiä. Mutta kun särkyneisyyttä ja rikkinäisyyttä yritetään korjata kulkemalla ohi parannuksen, todelliseen vapauteen ei päästä. Kun oikea raamatullinen parannus on Jumala-keskeistä, nyt rikkinäisten ihmisten auttaminen on muuttunut hyvin ihmiskeskeiseksi.

Eräs harhaluulo on vielä siinä, että kuvitellaan, että ihmiset kyllä tajuavat omat ongelmansa ja ahdistuksensa kylliksi muutenkin, niin ettei heille enää tarvitse puhua synnistä ja parannuksesta. Riittää kun heitä lohdutetaan evankeliumin suloisella sanalla. Mutta niin tehdessämme sorrumme laastaroimaan kipeitä paiseita, kun sen sijaan niihin pitäisi käyttää kirurgin veistä. Vasta parannuksen kautta löytyy tie todelliseen paranemiseen.

Tarvitseeko suomalainen kristitty parannussaarnaa?

Ihminen on varsinainen peto itsensä pettämisessä. Toisia ihmisiä ei ole läheskään niin helppo pettää kuin itseään ja Jumalaa on mahdotonta pettää. Tänä päivänä itsepetos tosin naamioituu usein "itselleen rehellisyyden" nimikkeen alle. Tämän kaltaisen itselleen rehellisyys ei usein ole muuta kuin omien himojensa ja syntiensä hyväksymistä. Siksi jokainen niin ei-kristitty kuin kristitty tarvitsee toistuvasti kehoitusta parannukseen ja Jumalan sanan totuuden sydämeen tunkeutumista.

Jumalan teko vai ihmisen valinta?

Pelastus on Jumalan teko. Parannuskaan ei ole ihmisteko, vaan Jumala **antaa** sen meille elämäksi. Kukaan ihminen ei voi itseään muuttaa eikä itseään pelastaa. Mutta se ei tarkoita sitä, etteikö ihminen olisi vastuussa omasta elämästään. Kokeemuksesta tiedämme, että emme kykene vastustamaan meissä asuvaa syntiä, mutta joka kerta kun lankeamme, tajuamme selkeästi, että me itse olemme kokonaan vastuussa siitä pahasta minkä teemme. Keuhkosyöpään sairastunut ihminen ei voi itse itseään leikata – vaikka hän olisi kuinka pätevä kirurgi. Mutta toisaalta hän voi kieltäytyä hoidosta. Ihmisen pelastus on kokonaan Jumalan työ, mutta hän voi torjua Jumalan valmistaman pelastuksen elämästään ja hän on kokonaan vastuussa tuosta valinnastaan. Siksi on äärimmäisen vakava hetki, kun ihminen kuulee Jumalan kutsun seuraavassa muodossa: "Tee parannus, tunnusta syntisi ja käy Minun pyhän Poikani Jeesuksen uhrikuoleman tähden anomaan anteeksiantamusta!"

Miltä tämä asia näyttää lähetyskentän näkökulmasta?

Ihminen on kaikkialla pohjimmiltaan samanlainen. Parannuksen tekemisen vaikeus on Japanissa sama kuin täällä: Emme mielellämme halua suostua totuuteen. Japanilaisetkin tuntevat syyllisyyttä pahoista teoistaan. Mutta ero on siinä, että japanilainen ei tunne elävää Jumalaa eikä siis tiedä kenen puoleen hän voisi kääntyä parannuksessa. Siksi Japanissa on ensin kerrottava, millainen suuri ja pyhä Jumala on ja vasta sitten he löytävät tien eteenpäin.

Parannuksen hedelmä

Suhde syntiin muuttuu. Suhde Jumalaan muuttuu ja elämä muuttuu.

Minä sanon teille: samoin on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin 99 vanhurskaasta, jotka eivät tarvitse parannusta. (Luuk. 15:7)

Minä sanon teille: Jumalan enkeleillä on samoin ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen." (Luuk. 15:10)

Parannus tuottaa Jumalalle iloa, sillä mitään Hän ei niin halua, kuin sitä, että Hän saisi pelastaa syntisen ihmisen. Mutta Golgatan ristin kärsimyksen tähden syntinsä anteeksi saanut löytää myös ilon elämäänsä.

*Pietari vastasi: "Tehkää parannus, ja kastettakoon kukin teistä Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksiantamukseksi, niin te **saatte Pyhän Hengen** lahjan. Teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille kaukana oleville, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." (Apt. 2:38-39)*

*Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että Herra antaisi **virvoituksen** ajat ja lähettäisi Kristuksen Jeesuksen, teille edeltä määrätyn. Taivaan oli näet otettava hänet vastaan [olemaan siellä] niihin aikoihin asti, jolloin kaikki asetetaan jälleen kohdalleen. (Apt. 3:19-21)*

Mitä tapahtuu, kun suomalainen mies taipuu Jumalan edessä parannukseen, tunnustaa syntinsä ja saa kuulla ihmeellisen armon evankeliumin: "Sinun kaikki syntisi on annettu sinulle anteeksi Jeesuksen Golgatalla vuodattaman sovintoveren vuoksi." Aika monen askeleet vievät sen jälkeen verovirastoon tunnustamaan ja maksamaan menneitä verovilppejään. Yleensä askeleet ovat mennessä aika raskaat, mutta paluumatkalla kevyet. Kysymys ei ole siitä, että hän niin hankkisi anteeksiantamisen vaan siitä, että anteeksiantamus kantaa sellaista hedelmää.

Varas ei tee vielä sillä lopullista parannusta, kun hän tunnustaa varkautensa ja korvaa sen mitä on varastanut. Sellaista ihmistä voitaisiin verrata tupakkalakossa olevaan tupakoitsijaan. Hän on varkauslakossa oleva varas. Mutta siinä vaiheessa kun hän alkaa iloisin mielin jakamaan omastaan pois puutteessa olevien hyväksi, hänessä näkyy Jumalan synnyttämä parannuksen hedelmä.

Päivittäinen parannus

Uskoon tulon yhteydessä ihminen tekee ensi kertaa perusteellisen parannuksen, jota vanhat uskovat nimittivät "pohjalliseksi parannukseksi" eli kaikki synnit, jotka painoivat omaatuntoa, tuodaan Jumalan valoon, tunnustetaan ja hylätään sekä otetaan vastaan täydellinen anteeksiantamus Jeesuksen sovitusuhrin perusteella. Kaikki entinen on pyyhitty pois ja upotettu armon mereen.

Mutta siitä alkaakin sitten elämä päivittäisessä parannuksessa, sillä ihmisen syntinen luonto kulkee mukana aina ruumiin ylösnousemuksen suureen ilojuhlaan asti. Päivittäinen parannus ei tarkoita sitä, että koska ihminen joka päivä kuitenkin tekee syntiä, niin siitä ei tarvitse pahemmin välittää, kun joka tapauksessa saa kaiken anteeksi. Päivittäisenkin parannus on synnin hylkäämistä ja kääntymistä Herran armon puoleen. Se on uskossa vaeltamisen A ja O.

Pietari sanoi Jeesukselle: "Sinä et ikinä saa pestä minun jalkojani." Jeesus vastasi: "Ellen minä pese sinua, sinulla ei ole osuutta minun kanssani." Silloin Simon Pieta-

ri sanoi: "Herra, älä pese vain jalkojani, pese myös kädet ja pää." Jeesus sanoi hänelle: "Kylpenyt ei tarvitse muuta kuin että jalat pestään, niin hän on kokonaan puhdas. Te olette puhtaita, ette kuitenkaan kaikki." (Joh.13:8-10)

Niin kuin pieni lapsi juoksee äitinsä luo säännöllisin väliajoin varmistamaan, että hän on yhä äitinsä rakkauden ja huolenpidon kohde. Samalla tavalla uskova kristitty kääntyy päivittäin Jumalan puoleen – usein monta kertaa päivässä. Jokaiseen Herran puoleen kääntymiseen sisältyy parannus, vaikka rukous olisi pääosin pyyntöjä ja kiitosta ja ylistystä täynnä. Tässä ajassa uskova ihminen on syntinen vaikka hän tietää samalla olevansa Jumalan lapsi ja omistaa Kristuksen lahjavanhurskauden. Jumalan elämä vuotaa häneen joka kerta kun hän - käyttäkseni vanhaa ilmaisuja – käy ristin juureen. Siinä hän tunnustaa Vapahtajan Golgatan uhrikuolemaa muistaen päivittäisen ja olemuksellisen pahuutensa ja omistaa yhä enenevän Jumalan armon elämäänsä.

Perusparannus ja päivittäinen parannus

Uskoon tulossa tapahtuvassa ensimmäisessä parannuksen teossa on kysymys siitä, että ihminen kohtaa Jumalan tuomarina, jonka edessä hän on syyllinen ja ansaitsee oikeudenmukaisena rangaistuksenaan iankaikkisen kadotuksen. Jumalan sana synnyttää hänessä syyllisyydentunnon ja hän antautuu sen edessä ja tunnustaa syntinsä. Näin Kristuksen ristin vuoksi hän saa syntinsä anteeksi ja vapautuu kadotuksen uhasta ja hänen ja Jumalan välille syntyy uusi yhteys.

Päivittäisessä parannuksessa on kysymys siitä, että Jumalan lapsi kohtaa rakastavan Isän nuhtelun siitä, että hän on murehduttanut Isän sydäntä. Se synnyttää hänessä syyllisyyden tunnon ja hän nöyryy tunnustamaan parannuksessa rikkoneensa Isän tahdon ja saa Jeesuksen ristin uhrin tähden syntinsä anteeksi. Se vapauttaa hänet ajallisesta kurituksesta ja hänen ja Jumalan välinen suhde syvenee.

Esimerkki päivittäisessä parannuksessa elämisestä

Lassi Keinänen Rautavaaralta etsi jo nuorena elämän tarkoitusta. Hän luki Raamattua, mutta se ei antanut hänelle mitään.

- Kun ensimmäisen kerran tanssin tytön kanssa Kapeansalmen lavalla, tunsin, että tässä se on. Ja kun join ensimmäisen humalani, tuntui samalta. Mutta ne tunteet haihtuivat, elämän tarkoitus ei löytynytäkään niistä. Nuori mies oli ymmällään. Hän oli mennyt naimisiin, tullut isäksi ja elätti perheensä ostamallaan traktorikaivurilla. Kaikki oli kohdallaan, mutta siitä huolimatta elämästä puuttui tarkoitus.

- Sisin vain huusi, ja joku minussa ei lakannut etsimästä.

Sinä kesänä Kansanlähetys piti Rautavaaralla seuroja, joissa Keinäsen vaimo tuli uskoon. Ihmeekseen mies löysi itsensä kävelemästä seurapaikalle.

Seuroissa puhui maallikkosaarnaaja Reino Seppänen. Hänestä tuli Keinäselle samanlainen Jumalan lähettämä mies kuin seppä Högmanista Ukko-Paavolle.

- Niin minä polvistuin - kuin mustaan aukkoon olisin hypännyt - ja sanoin Jeesukselle, että kaipaen häntä ja pyysin, että hän tulisi elämäni.

Nuoren Keinäsen ensimmäinen tunne seurojenjälkeen oli pettymys: ei tuntunut mitään. Hän lähti kuitenkin tuttavien raamattupiiriin ja huomasi, että Raamattu oli alkanut avautua hänelle. Samoihin aikoihin alkoivat kovat tunnontuskat.

Sisin vaati minua oikaisemaan naapuripitäjän miehelle tekemäni petoksen. Ajoin hänen luokseen ja sanoin, että minun elämässä se oli tainnut isäntä vaihtua, ja kysyin, voisiko hän antaa anteeksi ja että pystynkö millään rahalla hyvittämään tekoni. Sillä reissulla anteeksi pyytäjän ja -antajan itkivät yhdessä. Palatessa tuntui, etteivät auton pyörät tavanneet maata.

Uskon innolla hän alkoi muuttaa itseään Jumalalle kelvolliseksi, mutta se vaihe päättyi sellaiseen umpikujaan, että taas piti sanoa hyvästit uskolle.

- Sanoin Jeesukselle, että tällä tiellä on ollut hienoja hetkiä, mutta en pysty seuraamaan sinua. Tuntui, että kaikki sortui, mutta putosinkin suoraan hänen käsiinsä.

Olin tekemässä peltoa, kun minua puhuteltiin: Kuulehan Lassi, minä rakastan sinua, ja hyväksyn sinut yhteyteeni tuommoisena kuin olet. Älä sinä muuta itseäsi, minä muutan Sinut.

Lauri Keinänen sai uudenlaisen ihmisarvon, ja siitä lähtien hänellä on ollut hyvä omatunto ja ennen kaikkea vapaus Kristuksessa.

- Aika uskovana on merkinnyt mielenkiintoista matkaa ihmisyyteen ja minuuteen. Ilman Jumalaa ihminen on avuton käsittelemään omaa pahuuttaan, hän vain syyttelee muita. Vasta Jumalan rakkaus on antanut minulle rohkeuden nähdä itsessäni syntiinlankeemuksen jäljet ja niitä olen sitten saanut perata.

Keinänen sanoo myös oppineensa, että ilman Jumalaa ihminen on luonnonvoimien ja viettiensä ja himojensa armoilla.

- Kiusaukset eivät suinkaan ole lakanneet tulemasta, mutta nyt tiedän, mitä niiden kanssa pitää tehdä. Ne pitää niiltä jalansijoiltaan viedä Jeesuksen eteen.

Entä sinä?

Olisiko Sinulla tänään aihetta tehdä parannus, kääntyä Herran puoleen ja saada Jumalan armosta todellinen elämä joko ensi kertaa tai uudelleen osaksesi.